

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

forkastedes med 84 stemmer mod 57; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget var hermed bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3804, indfødsretsudvalgets betænkning i tillæg B. sp. 785).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslagene nr. 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 om indsættelse af en ny paragraf og §§ 2-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i indfødsretsudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om konkurs m. v. (Underpant i løsøre).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1959, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 777).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Tvangsauktion over fast ejendom).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1959, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 777).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om tinglysning. (Udslettelse af pantebrev, ejerpant, underpant i løsøre).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1959, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 777).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

K. Axel Nielsen: Udvalget har afgivet en ret udførlig betænkning, og den indeholder efter min opfattelse vigtige fortolkningsbidrag til de lovforslag, vi nu er i færd med at gennemføre; jeg vil derfor gerne henlede specielt dommerkontorers og advokatkontorers opmærksomhed på, at de i betænkningen indeholdte spørgsmål til den højtærede justitsminister og ministerens udførlige svar vil være en betydelig hjælp ved lovenes anvendelse i praksis. Det gælder særlig svarene på spørgsmål 1 og 2 vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om tinglysning samt svaret på det spørgsmål, der er stillet vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven.

Der er af ministeren stillet et ændringsforslag til forslag til lov om ændringer i tinglysningsloven, og det er tiltrådt af udvalget. Ændringsforslaget går ud på, at

[K. Axel Nielsen.]

reglen i § 40, stk. 1, sidste punktum, om, at en ledig plads i prioritetsrækken ved tvangsauktion tilfalder de øvrige i ejendommen berettigede, også skal gælde, når et konkursbo eller gældsfragælsesbo på anden måde end ved tvangsauktion sælger en fast ejendom. Jeg anser dette ændringsforslag for en naturlig og selvfølgelig tilføjelse til lovforslaget. Der står ikke i lovforslaget, at den ledige plads skal tilfalde de øvrige i ejendommen berettigede i den orden, hvori de har prioritet i ejendommen, men der kan naturligvis ikke være tale om andet.

Jeg fremsatte ved første behandling af lovforslagene en bemærkning om, at virkningerne af den nye formulering af tinglysningslovens § 40 er vanskelige at overskue, og påpegede, at den nye bestemmelse i visse henseender kunne virke uheldigt.

Imidlertid er der — som alle, der i praksis har arbejdet med den nugældende bestemmelse, ved — stor utilfredshed med den gældende lov, der er meget besværlig at administrere. Det er således oplyst for mig, at adskillige dommerkontorer i mange år har undladt at notere ejerpart, hvor det ikke udtrykkeligt er begæret. Selv om den nye regel måske ikke på den ideelle måde løser problemet i forbindelse med oprykning efter ejerpart, betegner den dog et fremskridt i forhold til gældende ret. Det er jo et meget vanskeligt spørgsmål, der her er tale om, så vanskeligt, at den helt ideelle løsning måske ikke findes.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale de 3 lovforslag, idet jeg på ny henviser til betænkningen.

Gideon: De foreliggende 3 lovforslag indbefattet det stillede ændringsforslag kan jeg på mit partis vegne anbefale til vedtagelse.

Når jeg beder om ordet ved denne anden behandling af lovforslagene, skyldes det, at jeg har ønsket at tage et lille forbehold med hensyn til lovforslaget om ændringer i lov om tinglysning. De foreslåede ændringer i justitsministeren bemyndiges til at oprette et centralregister for løsrepantebreve. Jeg gjorde ved lovforslagets første behandling nogle bemærkninger om dette centralregister og udkastede den tanke, at man lod den

bemyndigelse, som foreslås givet den højtærede justitsminister til at indføre et sådant centralregister, udgå. Jeg forstod dengang, at den højtærede justitsminister heller ikke var så forfærdelig varm tilhænger af det. Ministeren gav udtryk for, at det ikke var noget kardinalpunkt for ham, og skulle det vise sig nødvendigt at indføre det, kunne det altid indføres senere. Under udvalgsbehandlingen har vi også undersøgt spørgsmålet om virkningerne af et sådant centralregister, og vi har af den højtærede justitsminister fået en redegørelse, som går ud på, at den arbejdslettelse, der vil blive tale om for tinglysningskontorerne, kun er meget minimal, så minimal, at der ikke engang på de største kontorer vil kunne spares nogen arbejdskraft, og at der på den anden side er udgifter derved, således at indførelse af centralregistret vil betyde en ren nettoudgift. Det føjedes til, at et centralregister derudover ville medføre en række praktiske vanskeligheder. Der var derfor enighed om, at der ikke var nogen baggrund for oprettelse af et sådant register, og jeg troede, det var en lapsus, at der ikke direkte er stillet forslag om, at denne bemyndigelse udgår.

Formanden: Der må være mere ro i salen under forhandlingen.

Gideon: Jeg er naturligvis klar over, at der kun er tale om en bemyndigelse til den højtærede justitsminister. Jeg er også klar over, at den højtærede justitsminister ikke selv tænker sig at gennemføre et sådant centralregister. For så vidt kunne man sige, at det ikke er nødvendigt at lade bemyndigelsen udgå af lovforslaget, men jeg er nu engang ikke tilhænger af sådanne bemyndigelser, navnlig ikke overflødige bemyndigelser. Jeg skal derfor tillade mig at henvende mig til den højtærede formand, at lovforslaget bliver henvist til udvalget til nærmere overvejelse af dette punkt mellem anden og tredje behandling.

I øvrigt har jeg kun et par yderligere bemærkninger til lovforslaget om tinglysning. Der foreslås gennemført den meget praktiske foranstaltning, at pantebreve til statskassen og de af staten etablerede låneinstitutioner samt til kredit- og hypotekforeninger kan aflyses mod en simpel kvittering. Denne

[Gideon.]

bestemmelse volder jo ingen vanskeligheder, ingen betænkeligheder, når det drejer sig om kredit- og hypotekforeningspantebreve, men der kunne være nogen betænkelighed med hensyn til pantebreve til statskassen og statslåneinstitutioner. Vi har nu fået nærmere oplyst, hvorledes det forholder sig, og efter at vi har fået disse oplysninger, kan jeg tiltræde, at man bevarer også denne regel om, at pantebreve til statskassen og statslåneinstitutioner kan udslettes mod simpel kvittering. Naturligvis er det efter dommerens bestemmelse. Vanskeligheden var den, at rent formelt kan et pantebrev til statskassen eller en statslåneinstitution sættes i omløb igen, men det er i virkeligheden, forstår jeg, kun en rent teoretisk betragtning, det har ingen praktisk betydning, og derfor er jeg fuldstændig enig i, at vi beholder ændringen, således som den er foreslået i lovforslaget.

Jeg er også tilfreds med den foreslåede ændring om ejerpantebreve, som den ærede ordfører for socialdemokratiet gjorde rede for. Jeg gjorde under første behandling opmærksom på, at en analogi som den, der var nævnt i bemærkningerne til lovforslaget om, at man kunne anvende reglerne om tvangsauktion analogt på de tilfælde, hvor afhændelse fandt sted under hånden fra konkursbo eller et gældsfrågælsesbo, ikke kunne lade sig opretholde, og at det derfor ville være rimeligt, at der blev en direkte hjemmel til det i loven. Det har vi fået, og jeg er glad for, at vi har kunnet enes om dette. Der er ingen tvivl om, som også det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen gav udtryk for, at selv om der ikke udtrykkelig står, at ejerpantet tilfalder de berettigede i den rækkefølge, som de har efter prioritetsordenen, er dette en selvfølge. Jeg vil gerne understrege det herfra, således at man ikke kan være i tvivl om resultatet.

Endelig har jeg en enkelt bemærkning at gøre med hensyn til lovforslaget om ændringer i lov om rettens pleje — det, der vedrører tvangsauktion over fast ejendom. Jeg nævnte under første behandling den usikkerhed, der kunne være med hensyn til den fortegnelse, som efter lovforslagets § 1, punkt 2 og 3, i visse tilfælde skal afgives over en ejendoms tilbehør. Jeg vil gerne

takke for det bidrag, som den højtærede minister har ydet til forståelsen af disse bestemmelser, selv om jeg ikke synes, at det er helt udtømmende, og selv om jeg tror, at der nok alligevel skal vise sig en hel del usikkerhed med hensyn til det ansvar, der er forbundet med afgivelsen af denne fortegnelse.

Med disse bemærkninger og med den reservation, jeg har talt om, skal jeg anbefale de tre lovforslag til vedtagelse i det høje ting.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker udvalget for det meget omhyggelige og meget indgående arbejde, som er udført i udvalget om de tre lovforslag.

Jeg har kun en enkelt bemærkning at gøre, og det er vedrørende centralregistret. Jeg er naturligvis i høj grad indstillet på, at vi under en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling af lovforslaget endnu en gang kan drøfte spørgsmålet. Jeg henviser til den besvarelse, der i betænkningen er givet på det rejste spørgsmål, og føjer til — og jeg røber jo ingen hemmelighed derved — at der ikke under udvalgsbehandlingen blev fremsat ønske om at stryge bestemmelsen. Jeg er meget villig til at drøfte dette spørgsmål. Jeg er ikke på forhånd sikker på, at man bør stryge bestemmelsen, men vi kan tale om det. Jeg opfatter ikke ønsket om at stryge den som udtryk for nogen dyb mistillid til den nuværende justitsminister — det ville jo også være ganske ufortjent.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om konkurs m. v. (Underpant i løsøre).

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Tvangsauktion over fast ejendom).

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om tinglysning. (Udslettelse af pantebreve, ejer-pant, underpant i løsøre).

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af „Statens almindelige Videnskabsfond“.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3752, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 827).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1959 til 31. marts 1960.

(Lovforslaget findes i tillæg D. sp. 3041, fremsættelsen i tidenden sp. 4414).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Rosing: Under denne første behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1959-60 vil jeg gerne fremsætte nogle betragtninger og ønsker vedrørende de grønlandske tjenestemænds og bestillingsmænds lønninger samt om reglerne for udsendte tjenestemænd i Grønland.

Ved loven af 7. juni 1958 om normering og klassificering af tjenestemandstillinger, jfr. normeringsloven for 1959-60, er til tjeneste i Grønland normeret knap 400 tjenestemandstillinger, hvoraf ca. 77 påregnes besat med en gruppe af de nuværende grønlandske tjenestemænd, tidligere betegnet bestillingsmænd, og det er i denne forbindelse fastsat, at der ved tekst-anmærkning kan foretages ændringer i lønniveauet under hensyn til forskellen i leveomkostningerne i Grønland og det øvrige Danmark.

Som bekendt er leveomkostningerne i Grønland blevet betydeligt ændret i den senere tid. Længe før nyordningen begyndte, levede bestillingsmændene udelukkende af den løn, de modtog. I sammenligning med tidligere tider, hvor lønmodtagere kunne supplere lønnen ved fangst, jagt og fiskeri, er man ved omstillingen til bylivet fuldstændig henvist til at leve af de varer, som andre bringer i land, og de varer, der er indført fra det øvrige Danmark. Lige fra nyordningens begyndelse og indtil nu arbejder en grønlandsk fastansat og en udsendt dansker side om side, ofte med samme arbejde og samme ansvar, men lønnes meget forskelligt, idet myndighederne her i Danmark stadig har den forældede opfattelse, at grønlænderen selv kan bjærge mad gratis til supplerende af lønnen.

Trods lønforbedringer siden 1946 er der stadig ret stor forskel mellem denne gruppe og de udsendte, og ligelønskampen er langt fra til ende endnu, tværtimod. Pris- og lønudviklingen samt efterhånden højere og